

3. Kolmas kanneperuste koskee sitä, että EUH:n argumentti, jossa vedotaan yksinomaan kanteen peruuttamiseen ja jossa ei oteta kantaa esitettyyn valitukseen aineellisesti, on hylättävä ja että valituksen, joka koskee tutustumisoikeuden rajoittamisen lainvastaisuutta, hylkäämistä ei ole perusteltu.
4. Neljännen kanneperusteen mukaan riidanalaisen päätösten tekijöiden puolueellisuuden ja eturistiriitojen vuoksi on tehty virkavirhe ja henkilöstösääntöjä on rikottu.

Kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen kanteensa tueksi, jossa vaaditaan, että asiassa T-507/20 tehty sovintoratkaisu ja kanteen peruuttaminen kumotaan.

1. Ensimmäinen kanneperuste, johon vedotaan ensisijaisesti, koskee sitä, että sovinto asiassa T-507/20 on tehty erehdyttämällä ja että se on pätemätön.
2. Toinen kanneperuste, johon vedotaan toissijaisesti, koskee sitä, että sovintoa ei ole noudatettu ja että EUH on vedonnut oikeusvoimaan virheellisesti.

⁽¹⁾ Luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta 23.10.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2018/1725 (EUVL 2018, L 295, s. 39).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EUVL 2001, L 145, s. 43).

Kanne 6.7.2022 – Intel Corporation v. komissio

(Asia T-417/22)

(2022/C 318/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat D. Beard, J. Williams ja B. Meyring)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- a. velvoittamaan komission maksamaan vahingonkorvauksena 593 177 661,75 euroa, joka vastaa 1 060 000 000 euron suuruiselle pääomalle Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioille sen kuukauden, jolloin asiassa COMP/C-3/37.990 Intel 13.5.2009 annettu komission päätös C(2009) 3726 final (jäljempänä päätös) annettiin, ensimmäisenä päivänä vahvistaman korkokannan mukaisesti maksettavaa viivästyskorkoa (1,25 %) lisättynä 3,5 prosenttiyksiköllä (tai unionin tuomioistuimen asianmukaisena pitämällä prosenttiyksiköllä) 13.8.2009 (päivä, jolloin Intel maksoi alustavasti sakon) ja 25.2.2022 (päivä, jolloin Euroopan komissio maksoi takaisin sakon pääoman) väliseltä ajalta vähennettynä komission Intelille jo maksamalla 38 059 598,52 euron suuruisella korkojen määrällä
- b. velvoittamaan komission maksamaan korkoa edellä (a) kohdassa vaaditulle rahamäärälle 25.2.2022 alkaen (päivä, jolloin komissio maksoi takaisin sakon pääoman) tai vaihtoehtoisesti 28.4.2022 alkaen (Intelin ensimmäisen korkokanteen nostamisajankohta) tai 6.7.2022 alkaen (tämän kanteen nostamisajankohta) taikka edelleen vaihtoehtoisesti tässä asiassa annettavan tuomion ajankohdasta alkaen siihen päivään saakka, jolloin komissio tosiasiallisesti maksaa kyseisen rahamäärän tuomion, jolla tämä kanne hyväksytään, perusteella EKP:n perusrahoitusoperaatioille vahvistaman korkokannan mukaisesti lisättynä 3,5 prosenttiyksiköllä tai vaihtoehtoisesti unionin tuomioistuimen asianmukaisena pitämällä prosenttiyksiköllä

c. edelleen tai vaihtoehtoisesti

- i. kumoamaan minkä tahansa komission päätöksen, jossa viivästyskoron maksamisesta kieltäydytään, ja velvoittamaan komission maksamaan viivästyskorkoa sen suuruisena, kuin sitä edellä(a) ja (b) kohdassa vaaditaan tai
- ii. vaihtoehtoisesti toteamaan komission toimineen lainvastaisesti, kun se ei ole maksanut Intelille viivästyskorkoa takaisin maksetun sakon pääomalle sen jälkeen, kun päätös oli kumottu, ja velvoittamaan sen maksamaan viivästyskorkoa sen suuruisena, kuin sitä edellä (a) ja (b) kohdassa vaaditaan.

d. joka tapauksessa velvoittamaan komission korvaamaan Intelille tästä oikeudenkäynnistä johtuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Intel on vaatinut asiassa T-236/22 28.4.2022 nostamallaan kanteella (Intelin ensimmäinen korkokanne) viivästyskorkoa (ja korkoa tälle viivästyskorolle), joka perustuu päätöksen 2 artiklan kumoamiseen ja jota komissio ei kantajan mukaan ole maksanut. Komissio ei edelleenkään ole maksanut tätä korkoa. Sen sijaan komissio on Intelin ensimmäisen korkokanteen nostamisen jälkeen ollut jälleen yhteydessä Inteliin ja esittänyt uusia syitä maksamisesta kieltäytymiselle. Intel riitauttaa kyseisen viestinvaihdon tällä kanteella, joka on nostettu kaiken varalta ottaen huomioon komission kanssa käydyistä viestinvaihdosta aiheutuva epävarmuus. Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisessä kanneperusteessa kantaja vaatii SEUT 268 artiklan, SEUT 340 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 3 kohdan perusteella, että sille on maksettava korvausta korkoineen vahingosta, jota sille on aiheutunut, koska komissio on kieltäytynyt maksamasta Intelille viivästyskorkoa sakon pääomalle, joka on maksettu takaisin sen jälkeen, kun asiassa T-286/09 RENV, ECLI:EU:T:2022:19 annetulla tuomilla oli kumottu komission asiassa COMP/C-3/37.990 Intel 13.5.2009 antaman päätöksen C(2009) 3726 final 2 artikla. Kantaja vetoaa tässä yhteydessä SEUT 266 artiklaan perustuvaan vaatimukseen toteuttaa sakon kumoamisen johdosta tarvittavat toimenpiteet, mikä käsittää viivästyskoron maksamisen. Komissio on väärässä väittäessään, että sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan vaatimuksen osalta kyseinen aika alkaa kulua sakon alustavan maksamisen ajankohdasta.
2. Toisessa kanneperusteessa kantaja vaatii edelleen tai vaihtoehtoisesti SEUT 263 artiklan perusteella, että mikä tahansa komission päätös, jossa viivästyskoron maksamisesta edellä mainitun korkokannan mukaisesti on kieltäydytty, on kumottava sillä perusteella, että (i) päätös on ristiriidassa SEUT 266 artiklan kanssa ja (ii) siinä esitetään väärin asianmukainen ajankohta, josta aika alkaa kulua sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan vaatimuksen osalta.
3. Kolmannessa kanneperusteessa kantaja vaatii edelleen vaihtoehtoisesti SEUT 265 artiklan perusteella toteamaan, että jos komissio ei (kantaja vaatimuksista huolimatta) ole määritellyt lopullista kantaansa, komissio on toiminut lainvastaisesti, koska se ei ole maksanut Intelille mainittua viivästyskorkoa SEUT 266 artiklan mukaisesti, ja velvoittamaan komission maksamaan viivästyskorkoa edellä mainitun korkokannan mukaisesti.
4. Kantaja väittää ehdottoman vaihtoehtoisesti, että se, että vuonna 2002, 2012 ja/tai 2018 annettua asetusta tai annettuja asetuksia tulkittaisiin muulla tavalla siten, että SEUT 266 artiklan, sellaisena kuin unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin on sitä tulkinnut, mukaista viivästyskorkoa ei tarvitse maksaa, johtaisi siihen, että asiassa merkityksellisillä säännöksillä rikottaisiin EU:n primaarioikeutta. Näissä olosuhteissa kantaja esittää vaihtoehtoisen SEUT 266 artiklaan ja SEUT 277 artiklaan perustuvan lainvastaisuusväitteen vaihtoehtoisesti ja ehdollisesti.